

Kap 9 Uafgjort

William fik en god nats søvn denne gang. Rigtignok var søvnen med nogle drømmer han knapt nok husker. Dog var de ikke oprørende på nogen måde, - de var bare mærkelige. De havde noget med hvad han læste dagen før. Han følte behov for at opfriske hukommelsen med en god kop kaffe og noget madder. Denne gang startet han ikke avataren, men kikket hellere på oversigter og opsummeringer.

Så, - i hovedsag var der de to magtsystemer, de tre ego-tilstande og at disse teorier kunne ses i sammenhæng. Det betyder også at kur for enkeltmennesker bør kunne anvendes på organisationer – dog med nogle tilpasninger. Alt om alt bunder vore dysfunktionaliteter i at mennesket, trods alle sine positive egenskaber, også er notorisk uærlige og bedrageriske – hvilket til syvende og sidst ender ut i benægtelser, tabuer, og sociale spil – i stedet for ærlighed, etik og redelighed.

Men så slog det han, hvad dagens regime manglet. Gynokratiet bestod af regimer relateret til Drift, Vilje og Tro, - så som Trone, Stat og Tempel, mens patriarkatet var fundamenteret på magt institutionerne udøvende, bevilgende og retten. Det der synes å have forsvundet helt er Retten, der skal sørge for kvalitetssikring af systemet. Hvis der ikke er en officiel ret så er der hellere ingen fungerende lov, men hellere anarki. Det vil da fungere som kombinationen af den stærkes ret vs den tilpasningsdygtige.

William var ikke i tvivl at han selv slettes ikke var den stærkeste, -- trods myterne om stærke og svage køn. Selvom det skulle være sandt, at han er en 47-XXY, hjælper det ikke at påstå at man også tilhører tidens stærke køn. Han kunne bare bekræfte sin tidligere konklusion at være venlig diplomatisk og ikke provokere til nogen strid. Det var for meget at tabe, hvis han ikke en gang kunne tilpasse sig for at overleve. Han blev siddende lidt og lade de tanker synke – til de blev til hans intuition. Godt, sagde han pludselig til sig selv, rejste sig raskt og gik til køkkenet.

I dag skal jeg bare nyde det flotte været fra balkonen. Jeg skal tage til mig naturens hærlighed og måske finde på noget spontant at gøre. Han lavet i stand et bredt med mad og drikke. Lidt ekstra lagde han i det denne gang. Så gik han ud på balkonen og satte sig godt til rette. Han kikket ud over havet, tog sin varme kaffe og sippet til den. Livet var trods alt ikke det værste en har, tænkte han og leede.

Af en eller anden grund kikket han over til pavillonen. Antagelig havde det noget med den hare han lod ligge der engang. Til sin forskrækkelse så han at 3 personer sat der inde. Hvem i al verden kan det være? det er måske nogle som gør et vedlikeholdsarbejde og har en pause? William viste ikke og det uroet ham. Jeg får hellere finde på en undskyldning for at gå hen til dem. Han lavet til en kande med te og et bræt med nogle kiks. Så kan det være jeg omsider kommer i tale med de fastboende, tænkte han optimistisk. Han gik forsigtigt hen til pavillonen for at ikke spille noget fra brættet. Men det var jo belejligt, da det så fredeligt ud og ikke ville skræmme dem bort. Men da han kom inden synsvidde genkendte han to af dem. Åh nej, tænkte han. Så er denne dagen spoleret.

William stod på pavillonen og satte brættet på bordet. Han forsøgte sig med et smil og spurte, kan jeg byde? Det var da meget omtænksomt unge mand, sagde Madre. Ja, tak vi vil alle smage. Han skænket i kopperne og bød på småkager. William ble lidt forundret over de positive bemærkninger de alle gav, - som om de ville åbne han for å få noget andet på et senere tidspunkt. Men han slog bekymringerne fra sig og imødekom deres venlighed.

Jeg må sige, sagde han forsigtigt. Det var en overraskelse at se jer her på pavillonen denne morgen. Damerne nikked og trak på skuldrene. De to virket usædvanlig samstemte. William fik et helt andet

indtryk da Gynokraten omtalte sin rival under sidst besøg. William kikket også af nysgerrighed på den ukendte pige, som synes at holde et godt øje med ham. Ja, vi har fundet ud af ting, sagde Gynokraten. Det tror jeg bliver godt for os alle. Madre nikkede med. Også her, af alle steder, langt fra byen? De kunne godt høre hans bekymring og spillet gerne med. Akkurat her, af alle steder, gentog Madre.

Det blev pinligt stille en stund. Williams blik gled over til pigen igen. Hun mødte det og sagde med smil, agent 047 formoder jeg? Han blev synligt forvirret. Rystet men ikke forstyrret, sagde hun og rørte i koppen. Han kender ikke til de der filmer, sagde Gynokraten. De blev forbudt på centeret på grund af alle dårlige misopfattelser. filmene bruges kun til at eksemplificere kulturen før Evolutionen. William anede ikke hvad de snakkede om, men forstod at pigen havde hørt om hans tilstand. Pigen kikkede ned og sagde stille, noget godt var der dog men helten. Kvinderne kikkede på hverandre og Gynokraten hviskede, Elektra kompleks. Madre nikkede. Desuden lagde hun til, en gang skal man jo føre slægten videre, efter grundig selektion, la hun til og rødmede.

Ordet mindet William om noget han læste i leksikonet. Han grublet grundig og kom frem til det. Elektra var søsteren til Ødipus. Det var en mytologisk beskrivelse af arketyperne for den dysfunktionelle familie, og fundamentalt for Jungs familierapi. Som Elektra komplekset er som Ødipus sit, bare da til far i stedet for sin mor. Heraf skældsordet på centeret, motherfucker, eller med andre ord, milf. Men Gynokratiets arrangement viste bare at Ødipus komplekset var initieret den andre vej. I alle tilfælde kunne de dysfunktionelle tilstande føre til særdeles hårde rivaliserende inden kærnefamilier og endog destruere dem. Nogle af krønikens forfattere påstod endog at eksterne kræfter brugte potentialerne netop for at ruinere uønskede organisationer indefra. Nok om teorien, hvad havde de to kvinder gang i nu? Næppe noget favoriserende for hans del, tænkte han skeptisk.

Sarah, vil du skænke mig lidt mere te? Så fik Gynokraten præsenteret hende uden at præsentere hende. Det var vist ønskeligt med en afstand til William. Men hvorfor da bringe hende hit? Det genstod at afdække, men helt sikkert var hun en jeton i kvindernes spil. Tak, Sarah. Prima, undskyld, jeg mener din mor, vil blive så stolt af min rapport om dig. William fulgte op ritualen. Vil du måske også have noget, øh, la han til og kikkede på Gynokraten. Ja tak, William. Bare kald mig Gyda. Det er helt i orden med de uformelle toner her. William lyste tydeligt op, da han endelig fik fornavn på personerne. Det gav trods alt en følelse af nærhed og venskab. Men alligevel, hvad var motivet og spillet denne gang?

Nej men, der er de jo udbredt Gyda og peget. To personer på stien nærmede sig gården. William fik straks en anelse om hvem det var siden ingen andre brugte hel-sort tøj på en sådan varm dag. De gik sammen op trappen til pavillonen og stillede og satte sig på rækværket. Deres mascara var ekstraordinær denne gang med sort øjenskygge og striber ned fra øjnene og mundvigene. Ingen sagde noget på en stund. William turde ikke engang at byde på te og kage. Deres anklagende blik indikerede at de ikke havde fundet slangen endda. Madre afbrød stilheden ved at sige, det er rigtigt godt at I ville komme hit til denne runde bygning, så vi kan blive enige i den behagelige skygge den giver. Pigerne nikkede. William la også mærke til at Sarah blev urolig ved deres ankomst. Det var vist mange piger der var bange for de dedikerede lillithianerne.

Skal vi tage hul på den første sagen, spurgte Madre diplomatisk. Pigerne trak på skuldrene, men nikkede. Madre kremtet. Det er rigtig godt at I har fået jeres sametelt yurt og slået det op nede ved sletten. Det er en ger og det har intet med samer eller tyrkere at gøre, korrigerede Sherry. Nuvel, så får vel hellere jeg mindre vidende kalde et telt. Uanset, der er vækket betydelig bekymring, med jeres kulturindslag, som bål, trommer, dans og hvad ved jeg om lillithianerne sine ritualer.

Sherry sagde, vi vil fortsætte til Mary Ann returnerer. William mødte to anklagende blik. Aha, sagde Gyda. Hvem og hvor er denne pige? Hvorfor er hun ikke her, la Madre til. Mary Ann er vor slange og den er her på øen et sted. Med mindre den mand har gjort det af med hende. Igen de anklagende blikke. Jeg sværger udbrød William. Jeg har aldrig rørt den reptil simpelthen fordi vem... , jeg mener jeg har slangefobi. Hun forsvandt i dit hus, så noget har det med dig at gøre. Det var tydeligt at de Lilliths var oprigtigt vrede og at skylden var plisseret.

William måtte erkende at han ikke kunne appellere til noget retssystem, rettigheder eller retfærdighed, da hele den type institution var afviklet med Evolutionens processer. Men alligevel, der måtte da være nogen form for retfærdigheden sans og processer. Sans, ja, det kunne være han fik noget nytte af all den teori fra i går. Kan det virkelig være sandt at valg og beslutninger styres af en kollektiv Drift, - altså ID i stedet for Superior Ego? Måske det også var muligt at appellere til Vilje, - altså Ego og sund fornuft? Hvad ville styre en slange? Hvilke motiver og hvilke mål kunne den have? Det er nok de primære, som mad, tryghed, varme, - ikke noget så social sofistikeret som hævn.

Madre la en gammel nøgle fremfor sig på bordet. Hun så direkte på lillithianerne og ventet på spørgsmålet. De forstod at der var en forhandling på gang. Den ser antik ud, sagde Sherry. Det er den. Meget antik. Hvad kan den så bruges til? Dette, sagde hun med ærbødighed. Dette gentog hun højtideligt, er nøglen til den runde kirke. Pigerne gispet og kikket med store øjne på hinanden. Sherry kremtet, kan vi få lov til at kikke indenfor, på loft og kedler, mener jeg? Så meget I vil, så sandt vi kan komme til en enighed i dag.

William var fattet at det var en vigtig forhandling, men han var ikke interesseret. Lynette, den andre Lillith, hold øje med de andre mens Sherry forhandlede. I sin kedsommelighed tænkte William med bekymring på sin lagringsenhed der var gemt under gulvet. Han kikket på stedet. Lige ved siden var der fremdeles blod fra den hare han skød. Hans øjenbryn rejste sig og blottet de vid åbne øjne. Lynette så hans forskrækkelse og pegende øjne. Sherry og Madre smilte bredt begge to. De var tydeligvis enige om en aftale.

Lynette afbrød pludseligt ind og hvisket noget til Sherry. Hun peget diskret på flækken. Sherry sit smil forsvandt. Så kravlet de begge til flækken og diskuteret heftigt. William tanker flommet da de gik mod han med anklagende blik. Heldigvis handler det ikke om patriarkatets data, men kun om noget hareblod. Så det er her du gjorde det af med Mary Ann, hvad? Williams sjokkerede udtryk var ægte. Nej, nej, selvfølgelig ikke, stotret han. Alle tiet indtil han fortsatte, det var en hare jeg jagtet som blev dræneret der. Pigerne kikket på hinanden og udvekslet nogle uhørbare ord. En hare? Ja, svarede William, jeg jagtet noget vildt med armbrøsten og man skal jo behandle den før tilberedelse. Pigerne kikket igen på hverandre med tydelige kropssprog. Du jagtet en hare, tilberedte den og spiste den? Ja, indrømmet William. Lynette gik resolut til blodet og smagte på det. Hennes øjne for et øjeblik længere op og bag længere end William troede var muligt. Så ristet hun benægtende på hovedet til Sherry. Pigerne satte sig ned og diskuteret intenst med hvisken og kropssprog. Så blev der helt stille.

Sherry satte sig så til forhandlingsbordet med Madre. Der blev holdt en kunstpause, før Sherry sagde, det er et generøst og værdig tilbud. Madre lagde til, på ubestemt tid. Pigerne øjne viste henrykkelse. Alligevel, så er det ikke nok for tabet af Mary Ann. Vil en erstatning være nok? Vi kan godt skaffe en erstatning, sagde Madre med tanke på slange-zoo i byen. De penge var lidt vært i forhold til forsoning. Mary Ann var unik og uerstattelig sagde sherry med en teatralisk mine. I kan ikke købe en ny mor efter at hun er hinsides, - kan I vel? Madre svarede ikke på den forledende retorik. Uanset, hendes kropslige form, så var hendes sjæl ledende for os. William klarede at

undertrykke sine tanker om det spil han vidnet. Hun var som jomfru Mary Ann, som Lilliths frelser, som Evas åbenbaring, som

Sarah udbrød spontant, det er det mest sindsvage og okkulte jeg nogen sinde har hørt. Det er et ækelt reptil og i ophøjer det til noget over enhver åndelig forstand. Er i vanvittige? Lynnet mistet også besindelsen og kontraherede følsomt, du din skinhellige Vespa, din Mary, din Eva. Du din 'fatherfucker wannabe'. Sarah gispet forfærdet og sagde intet igen. Dit jomfrublod er dog uvurderlige for en eliksir, plumpet det ud med et skævt smil. Sherry skjulte sit smil godt. Bare noget lige så ædelt, så godt, så matriarkalsk, som en jomfru kan kompensere. Gyda og Madre blegnet.

Det blev ikke sagt noget på en lang stund imens Madre og Gyda reflekterede og kommunikerede med udtryk. De forstod alle fire at der var nødt til at blive en aftale i dag. Efter en lang stilhed, rejste Madre sig og sagde til Sarah, vi voksne må tales lidt sammen. Bliv du her og vis dine diplomatiske evner, så skal nok din mor få en særdeles god rapport. Men, men, ytret Sarah idet Madre, Gyda og William forlod pavillonon og gik til verandaen.

William gik ind til køkkenet og varmet noget mere te. Kogetiden var kedelig, så han gik over til stuen ved verandadøren. Der hørte han kvinderne samtale fornøjeligt. De var vist godt på bølgelængde og udvekslet historier. Han hørte Gyda fortælle hjerteligt. Så var der efter den sag om klagen fra en traumatiseret Chris. Du så jo videoen, ikke? Så hulket den Chris, de sagde det skulle være en afhøring, men det blev ikke af-høret alt det forfærdelige hun sagde. Jeg husker det bedre end nogen gang. Kvinderne klukkede uhæmmet med kommentarer William ikke troede kvinder var i stand til. Madre fortsatte med, så var det den klassiske om den Karsten som William fik nok og et klart indtryk af sin status og risiko. Han lavet noget mere te på køkkenet og serverede damerne. De blev vist afbrudt lidt for tidlig og afsluttet det med nogle kompenserende udsagn som, men de er da dejlige, så yndige, rigtigt hyggelige og så dygtige når de kan.

Imens arrangeret de Lilliths en diplomatisk ceremoni for Sarah. De var begge blevet særdeles venlige og imødekomende. Lad os drikke lidt te, sagde Sherry og blandet nogle urter i varmt vand. Hvad er det egentligt, spurte Sarah nervøst. Du ved, vi kender godt til naturens biologiske vidundere og vil gerne dele det med venner. For vi er jo venner, ikke? Trods forskelle, siden vi har mødtes under en såpas vigtig omstændighed. Tænk, vi kan få et tempel at bo i, hvis alle bliver enige? Det er vigtigt at abosult alle kan enes, ikke?

Sherry hevet koppen til sine læber og sippet. Nå, lad os vise lidt tillid trods vore forskelle, tilføjede Lynette. Du ser at vi drikker det samme, så det kan da ikke være noget farligt, - kan det vel? Sarah så ingen anden mulighed en at drikke. Ah, den er ikke så varm, sagde Sherry. Men så forfriskende sundt. Lad os dele den eliksir og tilbyde foreningens gavn. Sherry og Lynette helte resten i sig. Efter nogle forventende blikke og nølen helte Sarah også i sig resten.

Så, sagde Sherry. Føles det godt? Sarah kendte efter og trak på skuldrene. Lynette gav diskret et grønt blad til sherry. De tyggede dem begge. Hvad er det, spurgte Sarah. Nåh, det er for de indviede. generelt kaldes det et 'remedy'. Lynette gav Sherry et spørgende blik og fik et nik tilbage. Så viste de begge at svampens parasitiske virkning og deres egne til vending ikke blev dominerende for dem selv. Med tilfredse smil, som Mari Ann sin ånd, så de hvordan Sarahs bevidsthed forsvandt og hvordan hendes Underbevidsthed tog kontrol. Hennes Overbevidsthed var blevet helt åben for lillithianernes vilje. Så vor kære Sarah, du hedder Eva fra nu af for os. Ikke? Eva nikkede og sagde, ja.

William entret verandaen, og rosede ord som, åh så dygtig, kostelig, hyggelig randt ud af kvinderne. Jo tak, responderet William med et skævt smil. Han kikkede over til pavillonon og så gardinerne var trukket for. Han fik ikke frem nogen fulstendig sætning, men de forstod hans nysgerrighed. Det går

helt fint, sagde Gyda. Sarah bliver nok sikkert accepteret. Williams bekymring nok modsat. Trods alt, selvom pigen var overforkælet, så antog han at den skæbne var så langt fra hvad hun kunne beskyldes for.

Jeg ved godt hvad Elektra komplekset er, sagde han. Nåh, ved du? Madre blev interesseret. Ja, fortsatte William. Det er da ikke så slemt, - ikke værre end de fremavlede Ødipus komplekser på centeret. Så hvorfor overlade den unge jomfru til de rovdyr der henne? Han viste sit udtryk var groft, men angret ikke. Hvorfor? Gyda, så på han bedægtigt. Hvorfor? Hun kløede sin hage. Det er selvfølgelig ikke noget alarmerende med en teenagers kompleks. Problemet er et syndrom. Der er tendenser, som kan styrte vores regime af os ældres visdom. Grupper af tenårige piger viser ekstrem interesse for patriarkatet og fædre. Vi kan sagtens håndtere dem enkeltvis, men ikke som nogen uidentificerbar gruppe. Sarah er en sådan influerende trussel.

Madre sippet til teen og kikket på William. Havde du forhåbninger, måske? Hvad, nej, jeg havde bekymringer. Vi husker da godt din sikkerhedsvagt og jeg ønsker ikke flere af den slags arrangementer. Vel, klukket Madre, oprindeligt kunne jeg godt se for mig en privat video hvor hendes jomfruelighed blev brudt. Prima ville nok blive tilbøjelig imod diskretion, lagde hun til og sippet til teen igen. Men, fortsatte hun, jeg kunne aldrig forestille mig de Lilliths interesse. De er jo som kat og hund. Som slange og mus, lagde Gyda til. De klukket hjerteligt. Netop. William minder for igennem det han så af dominerende prædator og læste om de 3 varianter af ID; RainForest (RF), AnimalFarm (AF) og WildLife (WL). De er ikke mere avanceret eller civiliseret end så, tænkte han i sit stille sind.

Tæppet blev trukket fra i pavillonen. Kvinderne rejste sig med intens interesse. De viste godt at lillithianerne ikke ville komme til det firkantede hus. Så de pakket sine væsker og tog dit hen. William havde svært ved at opfatte hvad han så. Sarah havde mascara som lillithianerne og smilte likegyldigt. Det var da absolut ikke hendes person. Skal vi bekræfte transaktionen med en video, sagde Madre ledende. Sarah kikket smilende til kameraet og sagde, jeg Eva, er accepteret af Lillithianerne og vil tjene dem resten af mit liv. Lad hendes vilje ske her på jorden som i Eden. Amen. igen fik William visioner om de sejrende rovdyr der brugte narkose og hypnose. Madre gav Sherry nøglen i en højtidlig gesture. På ubestemt tid, sagde hun og pigerne smilte glædeligt tilbage. Derefter pakke de sine sager og forlod gården.

Det gik da særdeles godt, sagde Gyda smilende til Madre. Bedre end forventet, replicerede hun. Så slipper vi for flere ubehageligheder fra Prima, ikke? De smilte bredt til hinanden og skålet med sin te før de også pakket sammen og forlod gården.

William var ikke nervøs mere, men en smule bekymret. De tre der oppe i templet har næppe vist sig for den sidste gang. På et tidspunkt vil der nok blive en opfølgning om den konverterede Elektra og den forsvundne slange. Det at Madre og Gyda har fundet sammen bekymret han ikke personlig, tvært imod. Men de har antagelig provokeret den Prima til hendes indre drifter og William er ufrivilligt involveret. Også er der det tilfælde med vagten. Bliver der et barn og bliver det et offer for Gydas livmorsfabrik? Han sukket og kikket udover havet. Dette kalder for en drink – en særdeles stor en tænkte han og hentet en hel flaske fra kælderen. Igen sat han stille og så solen forsvinde over horisonten.